

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

III. ÉVFOLYAM, 3. SZÁM.

ÁRA 3° FILLÓP

1959. MÁRCIUS

Kongresszusi munkaverseny szervezésére hozott határozatot a SZOT IV. teljes ülése

Egyik legfontosabb célkitűzés a minőség javítása

A SZOT IV. teljes ülése tárgyalta a párt központi bizottsága március 6-i határozatát, és a határozatból eredő feladatok megoldásának módját.

A tanácskozás egyöntetűen megállapította:

A párt által megjelölt célok eléréséhez, gazdasági helyzetünk további erősödéséhez elengedhetetlen a szocialista munkaverseny összefogása, irányítása és szervezése. Ennek előfeltétele megvan. A dolgozók bizalommal vannak a párt és a kormányhoz, mert látják, hogy a nép érdekét szolgáló helyes politikát folytatnak. Megnövekedett munkakedvvel, szívesen dolgoznak, mert munkájuk eredménye, az életszínvonal fokozatos emelkedésében is megmutatkozik.

A közelmúltban rendezték a nyugdíjak, a pedagógus és egészségügyi dolgozók béréit, a közeljövőben rendezik a nagycsaládok családi pótlékát stb. A postás műszaki dolgozók ez év februárjában részleges bérrendezésben részesültek, ami évi 10 millió forint költséget jelent a népgazdaságnak.

Javult a szakmai és szakszervezeti vezetés színvonala is. Ezzel párhuzamosan nőtt a dolgozók érdeklődése a közügyek iránt, ezért mind eredményesebbek a termelési tanácskozá-

sok is. Sok kezdeményezés születik a műszaki fejlesztés javítására. Önköltségszökkentésre, takarékoságra stb.

Mindezek és a Szovjetunió, valamint a népi demokratikus országok gazdasági sikerei lehetővé és szükségessé teszik, hogy mi is gyorsabban haladjunk előre, behozzuk viszonylagos lemaradásunkat. Eppen ezért a SZOT IV. plénuma helyesnek és reálisnak tartja a Budapesti Pártbizottság aján-

lását, hogy az ősszel megtartandó pártkongresszus tiszteletére kongresszusi munkaverseny induljon. A verseny célja: a termelékenység emelése, az önköltség csökkentése, a munka minőségének javítása, hogy gyorsabban és nagyobb mértékben legyen növelhető a dolgozó életszínvonala és reáljövődelme is.

A SZOT IV. teljes ülése határozottan állást foglalt amellett, hogy a mennyiségi túltel-

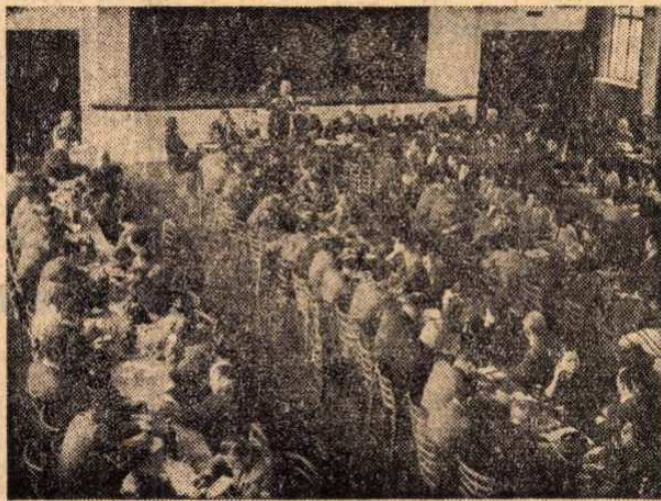
jesítés csak ott és akkor kell, ahol ez ésszerű. A minőség javítása viszont az egyik legfontosabb célkitűzés. Jogosan hangzott el az is, hogy ma már nem kell félni a versenyszervező bürokratikus formáitól, mert ezt a dolgozók úgyszólván belülről megérik. Jól bevált gyakorlat az üzemen belüli egyéni és brigádverseny, a műhelyek, osztályok közötti verseny, de nem helyes elhanyagolni az országos versenyt, mely formálissá teszi a versenyt.

Ahhoz, hogy a célkitűzéseink megvalósuljanak — mint Gáspár elvtárs, a SZOT főtájkára mondotta — az szükséges, hogy a szakszervezeti munka minden formája javuljon és hogy a szakmai vezetés biztosítsa a munka előfeltételét, határozza meg a konkrét feladatokat.

Ma már megkövetelik a dolgozók azt is, hogy becsüljék, jó munkájukat értékeljék is, és biztosítsák a verseny nyilvánosságát. Ennek legjobb formája viszont a termelési tanácskozás.

A SZOT-plénum határozata azt is megállapította, hogy a feladatok megoldásának megvan a reális alapja és ezért a feladatok részletes kidolgozására felhívta a szakszervezetek figyelmét.

Bayer Zoltán

A Szakszervezetek Országos Tanácsa március 6-án tartotta IV. teljes ülést

Országos hírlapértekezlet

A Hírlapkiadó Vállalat és a postavezérség igazgatóság hírlapigazgatója a közelmúltban hírlapértekezletet tartott. Csolányi Ferenc igazgató megnyitó szavai után Vas Henrik, a terjesztési osztály vezetője tartott beszámolót. Rámutatott az ellenforradalmi események romboló hatására, az azt követő fejlődésre és a hiányosságokra, majd vázolta a jövő feladatait, kiemelve a párt művelődéspolitikai és a mezőgazdaság fejlesztésével foglalkozó határozataiból a hírlapterjesztésre vonatkozó feladatokat. A felvetett kérdésekről alapos vita folyt. A vita végén Bayer Zoltán (a szakszervezet bér- és munkügyi osztályának vezetője), Toplak Ferenc (a hírlaposztály vezetője) foglalta össze az elmondottakat. Második nap Toplak Ferenc ismertette az ellenforradalom előtti és utáni terjesztési körülményeket, majd összehasonlította a külföldi népi demokratikus országok és a mi hírlapterjesztési formáinkat. Foglalkozott a kézbesítés, az árusítás, a bérezés, a kezelés, a létszám stb. problémáival és ismertette a feladatokat.

Felszólaltak Pintér, Endrődi, Szigetvári, Kardosné, Ugróczy, Kovács, Tóth F., Ferenczy, Molnár, Debreceni, Zelkó, Szakáll szaktársak és sokan mások. Az előnökségek helyett foglalt Zsuffa Szabolcs a felvetődött szakszervezeti feladatokkal foglalkozott és a szakszervezet elnöksége nevében további sikereket kívánt az értekezlet résztvevőinek.

Az értekezlet tetszéssel fogadta a kivitelezésre kerülő árus berendezések makettjeit és helyeselte az értekezlet megrendezését.

Rády Károly,

a hírlap-szakcsoport vezetője

AZ ÚJ ÉLÜZEMEK

A posta szakkollégiuma, valamint szakszervezetünk elnöksége 1959. február 27-i ülésén értékelte az 1958. II. félévi postai eredményeket, melyek alapján az alábbi üzemek és hivatalok részesültek „Élüzem” megismerő cím kitüntetésben, valamint a velezáró pénzjutalomban.

Rádióvetéltechnikai és Elektromechánikai Üzem, Posta Központi Javító Üzem, Budapesti Távbeszélő Igazgatóság Alközpont Üzeme, Budapesti Távbeszélő Igazgatóság Belvárosi Távbeszélő Üzeme, Központi Táviró Hivatal, Budapest-Vidéki Igazgatóság Váci Műszaki, Fenntartási Üzeme, Pécsi Postaigazgatóság Hálózatépítő Üzeme, Miskolci Postaigazgatóság Egri Műszaki Fenntartási Üzeme, Központi Hírlap Iroda, Budapest 114-es postahivatal, Nyíregyháza 2-es postahivatal, Újpest 1-es postahivatal, Budapest 62-es postahivatal, Eger postahivatal,

Gyöngyös postahivatal, Szombathely 2-es postahivatal, Pécs 1-es postahivatal, Orosháza 1-es postahivatal, Nagykőrös postahivatal.

A fenti üzemek és hivatalok az 1958. II. félévi Élüzem célkitűzéseiket eredményesen teljesítették és a vállalt kötelezettségeik példamutatóan tették eleget.

Jó munkájukért dicséret illeti meg a Posta Rádióműszaki Hivatal, a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság, Kecskemét 1-es postahivatal, Budapest 3-as postahivatal, valamint Győr 1-es számú postahivatal dolgozóit.

Az Élüzem címmel kitüntették, valamint a dicséretre érdemes hivatalok, üzemek dolgozóinak eredményes munkát és jó egészséget kívánunk további munkájukhoz. Elért eredményük legyen lelkesítő a posta valamennyi dolgozója számára.

Gyenge István

Az eszme mártírja

Nagybajuszú, postás egyenruhát és sapkát viselő, derék szaktárs néz le, meleg, barna szemével a falon függő képről.

— Ez ő! — mutatja menye.

„Villám István táviróvonal-felviigázó? Igen csendes, jóindulatú, mélyen gondolkodó, a szakmáját nagyon szerető ember volt”, — emlékezik róla kortársa, Csepri Lajos, aki 1955 óta már nyugdíjban van.

Villám István szegényparaszti családból származott. Már gyermekkorában megismerkedett a nincstelenség szomorú sorsával. Szülei idény-munkások voltak, minden évben más és más faluba vándoroltak. Más és más földesúrtól keresték meg hajnaltól késő estig tartó kapálással, aratással a kenyérre való. Már fiatalon eljárt a kecskeméti Munkás Kör előadásaira és megismerkedve a szocialista eszmével belépett a Szocialdemokrata Pártba. Később ő maga is tartott előadásokat. Hat éves kislányát is sokszor magával vitte, aki forra-

dalmi verseket szavalt a Munkás Körben. Villám István mindig, mindenütt a nincstelenség, kizsákmányolt dolgozók érdekében emelte fel szavát. 1919-ben, a Tanácsköztársaság idején megválasztották a városi direktórium tagjává. Szivvel-lelekkel a proletárok ügyében fáradozott, és sokszor napokig nem jutott haza családjához, pedig hat gyermek várta repesve otthon.

A Tanácsköztársaság bukása után az elsők között tartóztatták le. Hogy éhen ne haljon, az ellenforradalom urai „nyuglelkűen” megengedték, hogy a családja vihessen be naponta ennivalót. Egy nap azonban hiába keresték. A kapuőr azt a felvilágosítást adta, „elvitte valahová”. Csak évek múltán tudta meg a család, mi is történt Villám Istvánnal.

Kecskeméthez közel van Orgovány. Héjjas Iván „darutollas” legényei éjszakánként be-bejártak Kecskemétre „szó-

rakozni”. Szórakozásait eredménye mindig néhány agyonkínzott áldozat volt. Egy ilyen éjszakán Villám István szaktársát is a kecskeméti ló-kórházba hurcolták. Egy szemtanú mondta ezt el.

„Amikor benyitottam egy üres szobába, szinte megdermedtem. A fal mellett összekötözött embereket láttam, üres szemgödrökkel. Berkest, Berényit, Lugosit, Villám Istvánt és Vincze Lajos elvtársakat ismertem fel bennük. A borzalom nem engedte, hogy alaposan megnézzem őket. Kínzójuk aki rohamkészel szurkálta ki az áldozatok szeméit, valahová kiszaladhatott és ezért nem zárta be az ajtót. Mint a tettenért, iszkoltam el e rémségek iszonyatos tanyájáról. Napok múlva tudtam meg, hogy a következő éjjelen mind az öt elvtársat a ló-kórház padlásán akasztották fel...”

Villám István táviróvonal-felviigázó a kecskeméti városi direktórium tagja volt 1919-ben.

Még egy pillantást vetek a falon függő képre. Gondolatban búcsúzom Villám szaktársától. Mártír emléke közöttünk él, akire a postás dolgozók büszkén emlékeznek ezekben a napokban.

Szabó László

BESENYEI MIKLÓS:

1919. március 21

Negyven évvel ezelőtt, 1919. március 21-én megszületett Magyarország a világ második Tanácsköztársasága. Összeomlott a kapitalista termelési rend, az egész polgári világ minden szervezetével, intézményével, teljes csödbe jutott, anarchiá lett úrrá az országban. Ezen a napon a magyar munkásosztály és parasztság hívta a világnak, hogy az orosz proletariátust követve ő sem hajlandó tovább a kapitalisták és földbirtokok embertelen kizsákmányolását tűrni. Nem hajlandó tovább jogfosztott lenni s lerázta magáról a kapitalizmus biltncseit.

A magyar munkáshatalom kivívásában óriási szerepe volt az orosz forradalom győzelmének, amely igen nagy hatást gyakorolt a nemzetközi munkásmozgalomra, a különböző európai országok munkásosztályaira. Az eszmei és politikai segítség kivül az orosz munkásosztály gyakorlatban bizonyította be a világ népei előtt, hogy hogyan kell és lehet a burzsoáz oszlatyuralmat megszüntetni, a munkásosztályt hatalomra juttatni, a munkásosztály forradalmát megvívni és megvédeni.

Amikor a magyar proletariátus a Tanácsköztársaság útjára lépett, a nemzetközi haladás nagy ügyét vitte előbbre. Az eszmét vitte győzelemre és magasra emelte a proletárforradalom zászlaját. A történelem 1919 márciusában a magyar munkásosztályra bízta a népuralom megteremtését, az ország függetlenségének megvédését. E nagy cél érdekében a munkásosztály minden hatalmat, jogot és szabadságot a kezébe vett, hogy a kapitalista rendszer teljes felszámolása után hozzásszon az új, szocialista társadalmi rend megvalósításához.

A Tanácsköztársaság a burzsoázia uralmának gyökeresen véget vetett, a szolgabírák, a vármegyei hatalmasságok, a csendőrség uralmát megszüntette, és azok helyét felváltották a munkástanácsok, a falusi és járási direktóriumok, amelyek a nép hatalmát gyakorolták és a nép által választott demokratikus testületek voltak. A Tanácsköztársaság politikai jogokkal ruházta fel a munkásosztályt, a parasztságot, a nőket és az ifjúságot. Magyarországon először valószínűleg meg a tényleges demokratikus választójogot. A politikai és államhatalom átalakításával együtt több alapvető gazdasági intézkedést hozott. Társadalmi tulajdonba vette a kizsákmányolás legdöntőbb eszközeit: a gyárakat, bányákat, bankokat, közlekedési eszközöket és a legnagyobb földbirtokokat. Nemcsak gazdasági erejétől fosztotta meg a burzsoáziát, hanem köztulajdonba vette a kultúra kincsét is. Megkezdődött az iskolák államosítása, megjelent az új iskolareform, deklarálta, a nyolc osztályos általános oktatást, hozzáfogott az egyetemi reform végrehajtásához, munkásügyetemek felállításához és a középiskolák hálozatának kiszélesítéséhez. A kastélyok, parkok, főúri és urasági épületek napok alatt iskolákká, játszóterekké és óvodákká alakultak, hogy az elcsigázott proletárgyerekek százezreit emberhez méltó sorba emeljék és kiélegetik évszázados kultúréhségét. Tanárok és tanítók széles rétegei hozzáláttak a szegényteljes frásztudatlanság megszüntetéséhez. A proletárhatalom napról napra

új intézkedéseket hozott a dolgozó osztályok szocialis ellátásának megjavítására. Négy hónap alatt csak Budapesten 25 000 munkáscsalád jutott emberi hajlékhoz. Szabályozta a dolgozók munkaidéjét, a gyermekmunkát, a munkások ellátását és a közegészségügy fejlesztését.

A magyar munkásosztály e nagyszerű intézkedéseivel — mint a hatalom tényleges birtokosa — gyakorlatban is hozzálátt a történelmi feladatának teljesítéséhez. Az új Magyarország boldog életet megkezdődött. Politikai és szocialis vívmányainak megvédésére, a belső és külső ellenséges erők megsemmisítésére, erős proletárhadsereget szervezett. A magyar munkások nagy tömege lelkesen fogott fegyvert és önkéntes a vörös hadseregbe, a vörös zászlók alá s bátran vállalta az áldozatot a proletárhaza megvédéséért!

E forradalmi harcokban igen bátran és aktívan vettek részt a postás dolgozók: legöntudatosabb, legforradalmibb rétegei is, nők és férfiak egyaránt. Ma is hálával emlékezünk és büszkék vagyunk a postás dolgozók helytállására akár a Teréz-, József Távbeszélő Központok, a Központi Táviró dolgozóira, akár azokra a bátor harcosokra, akik fegyverrel a kezükben a Postás Vörösezredben életük árán védtek a Magyar Tanácsköztársaságot. A Tanácsköztársaság napjai a postás dolgozók és a Posta történetének legszebb napjai voltak, politikai és szocialis vívmányok elérésében egyaránt.

A Magyar Tanácsköztársaság megalakulásának már az első napjaiban kibontakozott a külső imperialista erők összefogása, az ellenforradalom általános támadása Finnországtól Romániáig, Szovjet-Oroszorszáig és vele együtt a Magyar Tanácsköztársaság ellen. Az összpontosított külső katonai túlerő támadása a belső ellenforradalmi erők összefogása, a magyar munkásosztály, és a kommunista politikai, ideológiai felkészületlensége, valamint az elkövetett hibák; leküzdhetetlen feladat elé állították a fiatal munkáshatalmat. A fegyveres harc — minden önfeláldozó hősiessége ellenére — a fiatal Tanácsköztársaság bukásával végződött. Az első Magyar Tanácsköztársaság megbukott, de hősi emléke mindig ott él és él a munkások és szegényparasztek szívében és lelkében. A Tanácsköztársaság dicső emlékét kötelességünk erősíteni minden becsületes ember tudatában. Mi olyan büszkén emlegetjük március 21-ét, mint március 15-ét, mert mindkettő szabadságunkat és függetlenségünket jelentette.

Ma új távlatok nyílnak az emberiség előtt. A XX. század második felében a kommunizmus építésének korszakát éljük. A Szovjetunió és a népi demokráciák eredményei, a Szovjetunió Kommunista Pártjának XXI. kongresszusán hozott határozatok a napnál fényesebben bizonyítják a szocializmus fölényét minden társadalmi rendszerrel szemben. A Szovjetunió 7 éves terve, a szocialista országok nagy-szerű célkitűzései az emberiség boldogulásának és jövőjének csodálatos távlatát tárja elénk. A magyar proletariátus igaza bebizonyosodott; a szocializmus és a kommunizmus útja az emberiség békés boldogulásának egyetlen útja!

Mit tettünk az újítómozgalomért!

A múlt év szeptember hó 26-án megtartott országos postás újító tanácskozáson számtalan észrevétel és javaslat hangzott el. Az eltelt öt hónap után most beszámolunk arról, hogy mit tettünk az újítómozgalom és határozatok végrehajtása érdekében.

A mintadarabok anyaga díjtalan

A tanácskozáson a debreceni szaktársaink ismertették, hogy az újítások készíthetőségéhez és megvalósításához miként biztosítják a szükséges anyagot. A célravezető és helyes kezdeményezést a Posta-vezérigazgatóság is magáévá tette az 1958 novemberi rendelete engedélyezi, hogy bármely postai szerv az újítások kísérletezéséhez, vagy a mintadarabok elkészítéséhez szükséges anyagot az anyag-hivatal VII. szertárából díjtalanul megkaphatja. Kikötés csak annyi, hogy az igényelt anyagot csak az említett célra lehet felhasználni; és ha a javaslat nem válik be, az anyagot — átalakított állapotban is — vissza kell szolgáltatni.

Ismertetik az újításokat

Többen kifogásolták, hogy az elfogadott és máshol is alkalmazható újítások sehol nincsenek ismertetve. A szélesebb körű elterjedés ezért nem lehetséges.

Rövidesen ez a probléma is megoldódik. A vezérigazgatóság műszaki fejlesztési osztálya, a szakszervezet — az újítási előadók közreműködésével — megkezdte az 1955. évtől elfogadott újítások összeírását és azok rövid ismertetését könyvben fogja közzétenni. A könyvet évente kiadja. A könyvet javaként folyamatosan kiegészítik. Az első kötet anyaga már kész és a szakmai megvizsgálás után

megkezdik a kézirat szerkesztését.

Újítási tanácsdolgát

Az újítók és feltalálók érdekében a velük való személyes foglalkozás, és a mozgalom társadalmi ellenőrzése eléggé elhanyagolt. Ezért a Posta-vezérigazgatóságunk kidolgozta egy szakvonalai és szakszervezeti dolgozókból szervezett testület tervét, amely folytatná a megkezdett központi SZÜEB munkáját.

Ez a testület segítené a szakszervezetek társadalmi ellenőrzését. Lehetővé tenné, hogy az újítók és feltalálók ügyes-bajos dolgaikban közvetlenül kérjék sérelmeik orvosolását. A tervezett újítási tanácsdolgát szolgáló módot nyújtana, hogy a javaslatok kidolgozása közben felmerülő szakmai problémák megoldását szakemberek segítsék.

Két fájó pont

Van még a postai újítások megvalósításának két fájó pontja. Az egyik: az újítás tárgyát képező szerzést, berendezést, műszert, a posta nagyon sok esetben nem tudja üzemében előállítani, az arra hivatott elállítani, az arra kénytelen a szükségesre való tekintettel nem vállalja. A másik probléma az, hogy a kísérletezésre fordítható összeg túllépe az újítást bevezetni kívánó postai szerv önköltségét emeli. Ezekről, az 1958. december 6-7-e között megrendezett SZOT-újítók országos értekezletén akarunk beszélni. Az idő rövidsége miatt azonban erre nem kerülhet sor. Észrevételeinket ezért írásban adtuk be a felszólalások megvizsgálására megválasztott bizottságoknak.

Az alapos ellenőrzés és a jó szakszervezeti munka

VÉDI A TÁRSADALMI TULAJDONT

Szakszervezetünk elnöksége a november 27-i ülésén tárgyalta a Posta-vezérigazgatóság tájékoztatóját, amely számot adott a postai társadalmi tulajdon védelmének helyzetéről.

A tájékoztató szerint a károsítás fő típusai a postai küldemények fosztogatása, elsikkasztása, és a postai utalványok meghamisítása. Ezek a kárt okozó cselekmények azonban előbb-utóbb — de inkább előbb — kiérülnek, mert a károsult felek azonnal jelentik. Nehezebb megállapítani a kezelési okiratok meghamisításával kapcsolatos sikkasztásokat. Ilyen sikkasztások lehetnek például a portópenéket el nem számolása stb. A hozzáértő ellenőrzés azonban az ilyen visszaéléseket is gyorsan leleplezi.

A visszaélési lehetőségek sokfélesége miatt ügyelni kell a postán a korrupciónak is. A korrupciónak ügykeletkezése szerint úgy kell eljárni, hogy jogtalan előnyök, megvesztegetés, ellenérték ajándék elfogadása, túlzottan hibás munkát teljesítő értékek számolnak el és fizetnek ki a magánvállalkozónak. Az ilyen esetekkel az ellenőrzési bizottságok eddig nem sokat foglalkoztak. A jövőben fokozottabban kell erre is ügyelni, mert az újabb kormányrendelet megkönnyítette a közvélemény munkájának és szállítási munkájának és a szállítók munkájának a szállításoknál kárpótlásokkal való védekezését.

Nem elhanyagolható ellenőrzési terület a különféle postai tárgyak jogtalan használata. Ide tartozik az az eset is, amikor valakit a jó szívű vezető tetőtől talpig olyan ruhába — védő- vagy munkaruha-

Az észrevételekre írásban válaszolnak

Eredményként közölhetjük még, hogy a postás országos újító tanácskozáson elhangzott észrevételekre, javaslatokra, írásban feleltek. Olyan esetekben, amikor a javaslat különböző nehézségek miatt nem valósítható meg, annak okát is közölték. E tájékoztatók két részében szeretnénk felhívni a figyelmet arra, hogy az újításokra és találmányokra vonatkozó kormányrendelet 16. paragrafusa, (6.) bekezdésében foglaltak alapján a tapasztalatos és az újítómozgalom propagandájával és fejlesztésével kapcsolatos költségek fedezésére a teljes béralap határozatára használható fel. Ez az összeg minden igazgatóság és központi szervnél rendelkezésre áll. A gyakorlat azt mutatja, hogy ezzel a lehetőséggel sem a szakmai, sem a szakszervezeti szervek nem éltek eléggé.

További munkánkról néhány hónap múlva ismét tájékoztatót adunk.

Gyenge István
Postás Szakszervezet
Nagy Ferenc
Vezérigazgatóság

Felhívás a régi szakszervezeti tagokhoz

A SZOT elnökségének határozata alapján megkezdődött a magyar szakszervezeti mozgalom történetére vonatkozó forrásanyagok, dokumentumok tudományos feldolgozása. A munka célja, hogy a lehető legteljesebben feltárjuk és megírjuk a magyar szakszervezeti mozgalom történetét.

Az intézményeinkben összegyűjtött anyagok közül számos felbecsülhetetlen értékű dokumentum — újságok, füzetek, röplapok, más nyomtatványok, fényképek, iratok, levelek, emléktárgyak stb. — vannak magánzemélyek, a harcok résztvevői és hozzátartozói birtokában. Kérjük őket: tegyék ezeket közzé, bocsássák a dokumentumokat a tudományos kutatás rendelkezésére! Állítsanak a múltunk tartós emléket azzal is, hogy dokumentumaik őrzését az arra hivatott szervekhez adják, vagy legalább tegyék lehetővé azok tudományos feldolgozását. Kérjük tehát, ajánlják fel a birtokukban lévő szakszervezeti dokumentumokat munkacsoportunk részére. Ha a felajánló nem szívesen válna meg valamely — számára személyes emléket is jelentő — dokumentumtól, úgy arról fotóképiát készíttünk, s az eredetit épségben visszadjuk tulajdonosának.

SZOT történeti csoport
Bp., V., Alkotmány u. 2
Telefon: 115-639

Bővül a tüzelőakció

Kormányzatunk a dolgozók tüzelőanyag beszerzésének megkönnyítésére 1959. évben is biztosította a részletfizetési kedvezményt. Az akció lebonyolítása némi változással általában a múlt évhez hasonlóan történik. Változást jelent, hogy a dolgozók kivánásának megfelelően ez évben 400 forintra szóló utalvány ellenében nemcsak szénét, hanem brikettet is és az ehhez járó 15 százalékos tüzfűt lehet vásárolni. Továbbá Nagy-Budapest területén, valamint a vidéki városokban is, a kizárólag tüzelőanyag kályhákhöz a jogosult dolgozók részére kellő igazolások mellett 718,50 forint értékben (kb. 15 q fa), fűrészt tüzfűt (sz. 15 q fa), fűrészt tüzfűt (sz. 15 q fa), fűrészt tüzfűt (sz. 15 q fa) ki lehet venni az összegben, ezért a fuvardíjnak meg-

felelő összegben fűrészt tüzfűt vásárolhat a jogosult dolgozó. Ugy a 400 forint, mint a 718,50 forint értékű utalványt teljes egészében fel kell használni. De ettől függetlenül is vásárolhat tüzfűt a dolgozó.

Az akció 1959. április 1-nyel indul.

A nyugdíjasok tüzelőakciójának lebonyolítását ez évben a Nyugdíjintézet végzi. E célból minden nyugdíjas részére igénylőlapot küld ki, amelyet a nyugdíjas — amennyiben részt kíván venni az akcióban — kitöltve és aláírva visszajuttat a Nyugdíjintézet részére.

1959. évi tüzelőanyag előlegakció a dolgozók részére ismét jelentős kedvezményt biztosít. Ez a körülmény megköveteli, hogy szakszervezeti szerveink a hivatalokkal együttesen az akció teljes lebonyolításával kapcsolatban a rájuk garuló feladatokat a szociális helyzetnek megfelelően, a dolgozók megalégedésére végezzék el.

Sümei Margit

VÁLASZTUNK — VIZSGÁZUNK

Üzemeinkben és hivatalainkban

egyre pezsgőbb válik a szakszervezeti élet. Választásra készülnek a postás dolgozók. Elénk vita folyik, hogy ki legyen a bizalmi. Arról is vitatkoznak, hogy kiket válasszanak a SZB-ba, a TT-ba és a számvizsgáló bizottságba. Sok jel mutatja, hogy a tagság a jelenlegi tisztségviselők többségét újabb megválasztás és a jelenlegi tisztségviselőknek csupán egy kisebbségétől vonja meg a bizalmat.

Mit bizonyítanak ezek a jelenségek? Azt, hogy a posta dolgozói osztályfőnökeinket erősítik. Felismerték, hogy a jó választás közös érdek. Szaktársaink döntő többsége felelősséget érez munkáshatalmunk erősítéséért. Tagságunk politikailag értebbé vált, tisztábban látja a szakszervezet bővülő feladatait. Azokat a feladatokat, amelyeket a nevelés, a termelés és az érdekvédelem terén egyre növekvő munkájuk teljesítésük kell.

A bizalmi választásánál éppen úgy, mint a többi tisztségviselőnél a tagság elsősorban azt nézi, hogy ki hogyan állta meg helyét az ellenforradalom nehéz napjaiban. Miért? Mert V. kongresszusunk határozatának szavaival élve: **„az ellenforradalmi időszerűség alatt a postás dolgozók döntő többsége becsületesen megállta a helyét. Biztosította a hírközlő hálózat működését, kézbesítette a nyugdíjakat, leveleket, megőrizte a nép vagyonát...”** Nyilvánvaló, hogy a szervezett postás dolgozók 40 ezres tömege a választás alkalmával nem akar politikailag passzívul viselkedni! Ezért tehát azoknak a nőknek, férfiaknak és fiataloknak a megválasztását, akik szilárdan kitartottak a munkáshatalom mellett.

A jószándékú vitaközaks azt is igazolta, hogy szaktársaink tisztában vannak a szakszervezet szerepével. Igaznak érzik a lenini tanítást, amely szerint a szakszervezetnek el kell érnie, hogy: **„a tömegeket kulturálisan, gazdasági és politikai tekintetben egy fölkeltet magyarrá emeljük”**. A jó választás ehhez is hozzásegít.

Ezek után talán fölöslegesnek tűnő a kérdés, hogy helyes-e a vélemények ilyen cseréje? Feltétlenül helyes! V. kongresszusunk határozata arra is kötelezi a szakszervezet vezető szerveit, hogy **„a rendelkezésre álló anyagi erőket és**

Április 4

14 évvel ezelőtt a dicső Vörös Hadsereg a fasiszta csapatok utolsó maradványait is szétverte: szabaddá vált, függetlenné lett hazánk! A háború sújtotta magyar nép fellélegzett. A magyar nép évszázadok át harcolt külső és belső elnyomóival szemben. Ha ért is el nagyszerű győzelmeit, — mint az 1948-as szabadságharc, az 1919-es dicső Tanácsköztársaság idején — végleg szabaddá 1945. április 4-től lett.

Mi nehéz örökséget kaptunk a Horthy-fasiszta rendszertől. Roma döntött országot, végtelenig kizsákmányolt népet. Most, amikor tizenegyedszer közöttünk ránk a szabadság gyönyörű tavasza, büszkének lehetünk a megtett útra.

Népvünk 14 év alatt évszázados elmaradottságot számolt fel gazdasági, politikai, kulturális téren egyaránt. Hazánk virágot ott április 4-é legnyomább nemzeti ünnepünk, ezért övezi soha meg nem szűnő halánk felszabadítókat, a Szovjetuniót.

Most pedig, mikor tizenegyedszer ünnepeljük április 4-et, számba vesszük jelenünket is. Minden dolgozó tudja: jó úton haladunk a párt helyes politikája nyomán napról napra jelentős eredményeket érünk el. A dolgozók öntudatosan vállalják azt, hogy a maga munkaterületén mindenki megteszi azt, amire a legjobb tudása szerint képes. A dolgozók nagy tömegei bizalommal, lelkesedéssel teszik maguké a továbbfejlesztésünk célkitűzését, hogy a 3 éves tervet már 1959-ben befejezzük. A fejlődést biztosító nagy átalakulás a falun is egyre nagyobb eredményeket mutat.

Igy haladunk békés, dolgos életünk útján a szocialista Magyarországot megteremtéséért, a Szovjetunió és a szocialista országok testvéri közösségével.

HORVÁTH ISTVÁN

A Soproni Postaigazgatóság Egyeztető Bizottságának tapasztalatai

A soproni postaigazgatóságon létrehozott elsőfokú egyeztető bizottság 1957. december 1-én kezdett működni. Voltak dolgozók, akik az egyeztető bizottság felállítását egyenesen elzárkózottan fogadták, voltak, akik bizakodással tekintettek működésére — előlegezték a bizalmat. Ma már nyugodtan állíthatjuk, hogy az egyeztető bizottság beállította a működéséhez szükséges feltételeket. Ennek eredménye az is, hogy a dolgozók mind gyakrabban fordultak panaszokkal az egyeztető bizottsághoz.

A soproni elsőfokú egyeztető bizottság az elmúlt évben közel száz panaszot tárgyalt. Volt köztük elbocsátás, áthelyezés, kártérítés stb. Az egyeztető bizottság az ügyeket nem sablonszerűen intézte, hanem minden panaszot kivizsgált és ahol szükséges volt, helyszíni vizsgálatot tartott. Határozatait a szocialista törvényesség érvényrejuttatásával hozta meg.

Az I. fokú egyeztető bizottsági határozatok ellen — természetesen — voltak, akik fellebbezést a fellebbezéseket a posta másodikfokú egyeztető bizottság bírálta el. A másodikfokú egyeztető bizottság csak négy esetben változtatta meg az elsőfokú határozatot, ami azt jelenti, hogy az egyeztető

bizottság a legtöbb esetben helyesen mértelet és határozott.

Elofordult, hogy olyan esetben is fordultak panasszal az egyeztető bizottsághoz, amikor a dolgozók azt sereghem nem is érte, illetve határozott személyi érdekeltséget vagy vitás kérdés nem volt. Igy pl. az egyik hivatalnál a vezető a kézbesítőkerületet átvett a kézbesítőkerület vezetőjére — az egyeztető bizottság megállapította, hogy ennek a kérdésnek a tárgyalása nem tartozik a hatáskörébe, mert egyéni ügy, sem személyi, sem anyagi érdekeltség nem áll a kézbesítőkerület vezetőjének a kezében. Tehát ez nem munkahelyi vita, hanem a szakszervezet hatáskörébe tartozó átszervezés, melynek eldöntésére a felsőbb szakszervezet illetékes. Ezért a panasz-betevényt, elbírálást véget közvetlenül a Postaigazgatóságnak küldte meg.

Természetesen akadnak olyan dolgozók is, akik nincsenek megalégedve az egyeztető bizottságnak ügyükben hozott határozatával. Nem szabad azonban elfeledni, hogy az egyeztető bizottság a közösségi érdekeket is szem előtt kell tartania és határozatát ennek megfelelően hozza.

(Megjelent a Soproni Postaigazgatóság Híradójában.)

eszközöket minél célravezetőbben és hasznosabban használják fel”. Nem lehet vitás, hogy a szocialista gazdasági rendszer megteremtése nélkül nem lehetséges. De kik tudják erőiket a feladat teljesítésére mozgósítani? Nyilván azok a szaktársak, akik a politikai szilárdság mellett szakmailag is képzetek. Jó szervezők, lelkes emberek, akik szeretik a postát és mindig van idejük, türelmük a csoportok ügyes-bajos dolgainak intézésére. A szakszervezeti csapások tagjai minden bizonytalán ilyen bizalmiakat választanak. Megtehetik, mert a bizalmiukat patronáló szakszervezeti bizottsági tagok segítik, mert bizalmiaink többségükben ilyen emberek.

Kollektív bölcsességgel mérlegelik a jelölőbizottságok a jelenlegi tisztségviselőket. Tisztségviselőt viselni nem kis dolog. A becsületes emberek, felemelő felelősségérzettel döntenek el, hogy kiket javasoljanak megválasztásra. A feltételek adottak. De adott a tisztségviselő többsége is. A tagság megbecsülése és ragaszkodása elsősorban azok felé irányul, akik az elmondottak szerint szilárd hívei a munkáshatalomnak, akik 1956-ban jól vizsgáltak. Erről tanúskodnak azok a viták, amelyek alapszervezetünkben egyre élénkülnek. Így van ez rendjén. Jól választani annyit jelent, hogy jól vizsgázzunk. A jó vizsga pedig a jó választással egyenlő.

Tagságunk tudja és örül neki, hogy a választásnak a XIX. kongresszuson jóváhagyott alapszabály szerint kell történnie. A taggyűlésen a tagság kétharmadának jelenléte szükséges a határozatképességhez. A szakszervezeti demokrácia biztosításával a kétharmad, illetve ennél több tagok részvételével történik a választás. Maga a tagság ügyel rá, hogy az alapszabályt ne sértsék meg. Ezt azért teszi, mert nem akar rosszul vizsgálni, hanem jól akar választani.

Sajátunknak biztosan nem lesz alkalma olyan üzemből — hivatalról lenni, amelynek alapszabályértés miatt a TB kénytelen lenne a választást semmisnek nyilvánítani és új választást írni. Ez nem is rossz vizsga, hanem egyenesen bukáss lenne. Már pedig van üzemi becsület is. Üzemének becsülete pedig minden rendes embernek drága.

Minden jel arra mutat, hogy a választás eredménye is bizonyítja majd; V. kongresszusunk határozata élő valóság. Eszerint szakszervezetünk: **„mind erejétől támogatja és segíti a szocialista társadalmi rend felépítését, a munkáshatalom erősítését. Az ország vezető erejének a Magyar Szocialista Munkáspártot tartja, melynek politikai vezetése nélkül a szocializmus építése el sem képzelhető.”**

Kéri Gyula,
a szervezési osztály vezetője

POSTÁS bétköznapiok

TUDÓSÍTÓINK JELENTIK
AZ ORSZÁGBÓL:

10 ÉVES A VILÁG-BÉKEMOZGALOM

Jól sikerült a budapesti postás nőgyűlés

Március 4-én a Nemzetközi Nőnap tiszteletére rendezett budapesti postás nőgyűlést lelkes hangulatú készülődés előzte meg. Szakszervezetünk központjának színháztermében ünnepélyes külsőséggel megrendezett nőgyűlésre előjöttek a szakszervezeti nőmozgalom legjobbjai és a veteránok is.

A Nemzetközi Nőnap jelentőségét Horn Dezső, szakszervezetünk elnöke méltatta. Ismertette a nőmozgalom 1945-től megtett útját, eredményeit és a megoldásra váró feladatokat. Elmondta, hogy március 8 jelentőségét a koppenhágai nőkonferencia alapozta meg. 1910-ben ezen a konferencián Klara Zetkin, a német munkásmozgalom egyik nagyszemélye javasolta, hogy ez a nap legyen a nők nemzetközi harci ünnepe, a nemzetközi szolidaritás s a

békéért folytatott küzdelem jegyében. Napjainkban március 8-át minden dolgozó asszony és leány lelkesen ünnepli és baráti kezét nyújtja a világ valamennyi asszonyának és leányának.

Az ünnepi nőgyűlés vendégei voltak Katona Antal miniszterhelyettes és Kövesi Béla postavezérigazgató. Az ünnepségen Kiss Józsefné, aki munkásságával igazolta, hogy a nőmozgalom lelkes katonája, kormánykitüntést kapott. Heten kaptak „posta kiváló dolgozó” kitüntetést, heten miniszteri dicséretben és huszan vezérigazgatói dicséretben részesültek. Hét szakértő soronkívülj elölépítésben részesült. Huszonhárom szakszervezeti aktívát tárgyi jutalmat kapott.

A budapesti postás nőgyűlés lelkes hangulatban ért véget.

Magyar Sándorné

A DICSŐSÉGES ZÁSZLÓ

A postás szakszervezet budapesti bizottsága és a postás KISZ-szervezetek a Magyar Tanácsköztársaság kikiáltásának 40. évfordulója alkalmából ifjúsági ünnepélyt tartottak szakszervezetünk székházában 1959. március 18-án. Az ünnepségen a postás KISZ-fiatalok átvették a postás veteránoktól a Postás Vörösezred egykori csapatzászlóját

A nagykanizsai postások felvilágosító munkájának eredményekéért

szocialista község lett Sormás

Mezőgazdaságunk szocialista fejlesztésének érdekében, a nagykanizsai postás dolgozók vállalták, hogy segítik a szomszédos Sormás község szocialista átszervezését. Ezt a feladatot dicsőre méltó buzgósággal maradéktalanul végrehajtották. A felvilágosító falusi munkában 21 postás dolgozó vett részt, akik hetenként minden keddi napon felkeresték a sormási parasztokat. Elhelyeszték velük, megmagyarázták nekik, hogy a falut jelenlegi állapotából csak a szocializmus emberi közössége emelheti fel és fejlesztheti tovább. Ennek érdekében egyidőben helyes út az, ha követik pártunk irányítását, és a közös gazdálkodást választják.

Február elején a nagykanizsai postások munkás-paraszt találkozót szerveztek. Az egyidőben dolgozó kis- és közép-parasztok és munkások közül sokan szólaltak fel. Felszólalásaikban nem zártak el a szövetkezés gondolatától. Elismerték, hogy a boldogulás útja a közös gazdálkodás. A megrendezett találkozó hatására, Sormás három hét alatt szocialista községgé alakult át. Tapasztalatunk az, hogy a

parasztság igen jól ismeri a mezőgazdaság szocialista átszervezésére vonatkozó párt- és kormányhatározatokat. Parasztágunk bizik pártunkban és kormányunkban. Eddig is számtalanszor tapasztalták a jóindulatú segíteni akarását. Ha még nem is felejtették el teljesen a régi idők szervezési hibáit, azok egyre inkább elhalványodnak emlékezetükben, pártunk és kormányunk helyes, következetes politikájának eredményeként.

Mi, postások igen sokat tehetünk a mezőgazdaság szocialista átszervezésének előmozdítása érdekében. A vidéki kézbesítő szaktársak nap mint nap találkoznak a falu dolgozó parasztaival és okosan végzett felvilágosító munkájuknak nem marad el az eredménye. A nagykanizsai postások ebben a felvilágosító munkában mutatnak szép példát és végeztek jó eredménnyel Sormáson. Igaz, ez a munka nehéz volt, sok türelmet és kitartást igényelt, de büszké lehetnek, mert ténykedésükkel előbbre vitték a szocializmus építésének ügyét.

Szaktársak, kövessétek a nagykanizsaiak dicsőre példáját. Blahuta Sándor

A Magyar Szakszervezetek Első Országos Nőkonferenciája

A Szakszervezetek Országos Tanácsa 1959. február 27-28-ra hívta össze a Magyar Szakszervezetek Első Nőkonferenciáját. Képünkön az első országos konferencia postás küldöttei láthatók

Virágszedő brigád

A Budapest 70. hulladékgyűjtő és a Női Bizottság és a Szakszervezeti Bizottság nemcsak a dolgozó nőket, a nyugdíjas szaktársnőket is meghívta a március 5-én nagyban jól sikerült nőnapunkra. A férfi dolgozók közül is többen kap-

tak meghívót erre az ünnepségre. Hálából a férfiak között virágszedő brigád alakult, hogy friss, jóillatú virággal kedveskedjenek a hivatalos ünnepeltjeinek. E nagy nap alkalmából zsűfoglalás megtelt a hivatalos kultúrterme. Az ünnepség keretében megjutalmazták a jól dolgozó szaktársnőket és szakszervezeti aktívákat. Az ünnepség kulturális műsorral folytatódott és befejeződött az előre nem tervezett táncal ért véget a vidám nőnap. PÁLOS ANTAL

Zsibbadtan ébredt. Lábujjhegyen ment ki a konyhába, nehogy felkelte a gyerekeket. Maga elé tette a lavort és vizet fröcskölt az arcába.

A zajra kijött a felesége. Almosan kérdezte: — Miért keltél fel ilyen korán?

Nem válaszolt. Csak fröcskölte tovább a vizet. Jölessen a bórét borzongató hidegség. Gondolatai kuszák voltak és zavarosak. Öszszefüggéstelen képek kergettek egymást fejében, mintha álmodott volna. Világháborús emlékek villantak fel és gyilkosan békés hétköznapok. A sárga galiciái mezők tűntek elő, tele szekerekkel, rongcsokkal, aztán hirtelen a fővárosi utcák, amint a makrancos márciusi szél vörös zászlókat csatogtat a bérházak és gögös villák tetején. Magát is látta egy pillanatra, levélto-megtől duzzadó táskával az oldalán s a nyájasba torzult mosolygású, gögös fótanácsot, ahogy mohó kíváncsisággal kapja ki kezéből az újságot...

A bakancsát fúrte, mikor az asszony a hokedlire tette a levest. Hirtelen felnézett rá. — El kell menni... — szaladt ki szinte öntudatlanul a száján. A felesége nem értette. Fázósan húzta össze magát a hálóinget, s várakozóan pillantott az urára.

Büesúzás

— Hová? — kérdezte. — Harcolni.

Az asszony leejtette karját. Arca hamuszín lett, vértelen szája remegett.

A férfi felállt és tétován megismogatta. Erre kitört belőle a zokogás.

— Hiszen alig voltál itt-hon... — dadogta. — Harcoltál te... eleget... mi lesz... a... gyerekekkel?...

A férfi kezére peregett a könnyek. De nem csendesítette a feleségét. Nem tudott mit mondani, az ő torkát is fojtogatta a sírás. Nem szomorúság — a harag és gyűlölet hullámmozgott benne. Meglepődött magán: szinte megkövült a bensőjében felszakadó dühötől. Csak tétován figyelt a szipogó asszonyra, akit szeretett. Az évszázadokért lobbant lángra a gyűlölet benne, amiket elvettek tőle, apjától és nagyapjától a hatalmasok. S amiket most gyerekeitől is el akarnak rabolni. Ugy érezte, valami olyasmit értett meg, amit még soha: maga is része egy óriási testnek, amiben egészségesen szágul a vér, s amiből mégis ki akarják szakítani a szívet.

— Na ne síri — sutogta, s az asszony arcát két keze közé

fogta. Még szivárogtak szeméből a könnyek, de már nem sírt. Félelem és ragaszkodás vibrált tekintetében.

— Ugye, te megérted? — kérdezte feleségétől. — Megérted, hogy Tanács-Magyarország sorsa mit követel tőlünk?

Az asszony bólintott és behunyta szemét. A férfi még mindig kezében tartotta arcát, s némán nézte.

A kamaszfiú zavarta meg őket. Ásítva jött ki a szobából, s hunyorogva figyelt rájuk, mert szemét bántotta a fény.

— Kapj magadra valamit, különben megfázol — parancsolt rá az anyja.

A fiú dideregve öltözni kezdett.

— Igaz, hogy a románok már átlettek a Tiszát? — fordult apjához.

— Igaz, fiam.

— S a csehek is Miskolcra vannak?

— Igen.

A pasztagyáros fia azt mondta, egy hét se kell, s vége a Tanácsköztársaságnak... — Te is úgy gondolt?

Meglepte a fiút a kérdés. Nem tudott válaszolni. Súlyos csend telepedett közé-

jük. Szótlanul reggeliztek. Az apa szólalt meg először: — Vedd fiam, a táskám, s a köpenyem.

A fiú kérdően nézett rá. — Mától kezdve te hordod helyettem a leveleket — mondta, s hamiskás mosollyal figyelte, hogy a kamasz izgatottan felpróbálja a lebernyegszerű postás-köpenyt, s a kopott sapkát. Csak most vette észre, mennyire megnőtt a fia. Még a hangja is férfiasabban csengett: — A vörös gyalogezredbe méssz, ugye, apa?

— Igen.

— Majd vigyázzok anyára.

— Vigyázz, fiam.

Nem szóltak többet. Értették egymást. Az asszony büszkén és aggódva nézett utánuk, amint kifordultak az ajtón.

Segesdy Miklós

Megemlékezés a Magyar Tanácsköztársaság 40. évfordulójáról

Szakszervezetünk elnöksége március 17-én ünnepség keretében emlékezett meg arról, hogy 40 évvel ezelőtt — hazánk történetében először — a marxi, lenini eszméktől vezérelt forradalmi magyar proletariátus a fiatal kommunista párt vezetésével megszerezte a hatalmat.

A jubileumi ünnepségen ott voltak azok a veterán postás szaktársak is, akik a

Tanácsköztársaság idején részt vettek a mozgalomban, és akik a Postás Vörösezredben harcoltak a fiatal Magyar Tanácsköztársaság életére törő imperialista intervenciók ellen.

Horn Dezső elvtárs — szakszervezetünk elnökének — megnyitó szavai után Katona Antal közlekedés- és postaiügyi miniszterhelyettes tartott ünnepi beszédet. Méltatta a Tanácsköztársaság jelentőségét és megemlékezett azokról a rendletekről és intézkedésekről, amelyek a Tanácsköztársaság Forradalmi Kormányzó Tanácsa adott ki.

Államosították a gyárakat, bankokat, köztulajdonba vették a földeket. Ezek — mondotta — gyökeresen megváltoztatták a munkásosztály addigi társadalmi, gazdasági, kulturális és szociális helyzetét. A munkabérekét felemelték. Az anya- és csecsemővédelmi rendelkezések egész sora látott napvilágot. Gondoskodtak a gyermekek és fiatalok neveléséről, egészségügyi ellátásáról. A munkások részére lakásokat biztosítottak.

Katona elvtárs beszélt arról a lelkesedésről, amely a proletárokkal együtt a postás dolgozókat is a vörös hadseregbe vitte, amikor veszélyben volt a proletárállam.

A rövid idő alatt megalakult Postás Vörösezred — mondotta

keleti népek, az elnyomott afrikaiak, Dél-Amerika és Ausztrália milliói, sőt a kapitalista Nyugat és az Egyesült Államok lakói közül is egyre többen és többen hallgatnak a békemozgalom biztatására és csatlakoznak a békéért küzdők sok százmillió táborához.

Az egyre erősödő béketábor hatalmát érzik az erőszakpolitikusok is. Az imperialista háborús uszítók egyremásra vereséget szenvednek a békéért vívott küzdelemben. Első vereség Koreában érte őket. Ezt követte a vietnami nép győzelme, majd Egyiptomból kergettek ki őket. Hazánkra 1956-ban tücsösvárt dobta, Szíriát agresszióval fenyegették, felkelést szerveztek Indonéziában, de a háborús igyekezeteket mindenütt kudarcra ítélték a béke erőt.

A béke erőt nem kicsik és nem télenek. A háborús uszítók mesterkedéseit leleplezik, kicsavarják kezükből a fegyvert és meghátrálásra kényszerítik a háború sötét erőt.

Egy évtized alatt mi, magyarok is sokat tettünk a békéért. Kis ország vagyunk, de jogosan büszkélkedhetünk, hogy abban a küzdelemben — amely eddig meg tudta védeni az emberiséget egy új világháború kirobbanásától — mi is részt vettünk.

Postás békeharcosok! 10 éves a világ békemozgalma. Vegyetek ki részeteket méltó ünnepelésből. Hallassátok szavakatok békégyűléseken, röpgyűléseken, szakszervezeti rendezvényeken. Méltassátok az évforduló jelentőségét! Emlékezzünk a mozgalom elhunyt elnökeiről, Joliot-Curie-ről, életéről, munkásságáról. Küzdjétek a boldogabb jövőért, a békemozgalom teljes győzelméért!

Besenyey Miklós főtűkár emléktáblá-avató beszédét mondja

tömegsírokon felállított emlékművek is.

Az 1919-es proletárdiktatúra harcokai közül még ma is sokan élnek közöttünk — mondotta Katona elvtárs. — Közülük sokan 1919 után is töretlenül harcoltak a munkásosztály felszabadulásáért, s amikor az 1956-os ellenforradalom felütötte fejét, elsőként ragadtak fegyvert a munkáshatalom védelmére.

A március 17-i jubileumi ünnepség keretében leplezték le szakszervezetünk székházának előcsarnokában a postás mártírok emléktábláját is. Ebből az alkalomból Besenyey Miklós, szakszervezetünk főtűkára mondott beszédet, majd a szakszervezetünk központi vezetősége, a 19-es veteránok, a postás KISZ-ifjúság képviselői helyezték el koszorúkat az emléktábla alatt.

Az ünnepséget színvonalas kultúrnap követte.

1959. ÁPRILIS 3—12

POSTÁS KULTURÁLIS NAPOK

Hazánk felszabadulásának 14. évfordulója és a Postás Kultúrthon 10 éves fennállásának alkalmából a postás szakszervezet központi művelődési otthona kulturális napokat rendez.

A kulturális napok keretében a Postás Szimfonikus Zenekar, a Postás Zeneiskola, a Postás Operastúdió, a Postás Központi Enekkar, a Postás Központi Táncegyüttes és az Együttes önálló műsoros esteken mutatkozik be. A kulturális napok jelentős eseménye lesz a tatabányai bányászfiatalok, a móri parasztfiatalok és a postás KISZ-fiatalok baráti találkozása.

A kulturális napok főbb eseményei:

Április 3.

Postás Központi Enekkar önálló estje. Közreműködnek a Postás Zenekar és a Postás Operastúdió szólistái, vezényel Hámosi László.

Április 5.

A Postás Zeneiskola tanárainak ünnepi hangversenye,

felszabadulásunk 14. évfordulója alkalmából.

Április 8.

Jean Anouilh: Szerlem komédiája. A Postások Kísérleti Működvelő Színpadának ünnepi díszelőadása.

Április 11.

A Postás Központi Táncegyüttes önálló estje. Közreműködik a Postás Zenekar, Boros Jolán és Reményi Sándor.

Április 12.

Csajkovszkij-est. A Postás Zenekar ünnepi hangversenye, vezényel dr. Vasadi Balogh Lajos.

A rendezvényeket a Cházár András u. 13. szám alatti színházteremben 19 órakor kezdjük. Jegyek és meghívók a Művelődési Otthon irodájában (Benczur u. 27, telefon: 229-280) és a helyszínen, a portán válthatók. (Telefon: 428-777).

Lazarij Berman a postások között

A Budapesti Postaigazgatóság és a Budapest-Videki Postaigazgatóság a magyar-szovjet barátsági hónap keretében nagyszerű üzemi hangversenyt rendezett a hazánkban tartózkodó Lazarij Berman Liszt-díjas szovjet zongoraművész fellépésével.

A műsorán Bach-Busoni, Sciabin és Liszt-művek szerepeltek. A fiatal művész mély

átéléssel és kitűnő képességekkel valló technikával, az érzelmes széles skáláján "lóadott" számai sokáig emlékeztetnek a zenei élményt jelentenek a zsűfőlség telt kultúrterem hallgatóinak.

Dolgozóink lelkes tapssal fejezték ki elismerésüket a kivételes művészi teljesítményért, majd a két igazgatóság szakszervezeti bizottságai részéről dr. Bokor Lajos SZB elnök, és Borsányi Klára bizottsági tag ajándéktárgyakkal kedveskedtek a vendég művésznek. Lazarij Berman látogatásán megjelent a magyar postások zenei igényessége, nemkülönben az a kedves baráti fogadtatás, melyben őt részesítették.

Zs. E.

Szép emlék marad

A Pécs 1. hivatal szakszervezeti bizottsága március 6-án műsoros délutánnal egybekötött ünnepséget rendezett a hivatal nődolgozóinak részére. A nap ünnepeltjei a — szolgálatban levők kivételével — fél ótkor már valamennyien megjelentek. Arcukon öröm és büszkeség élt.

A köszöntő beszédek rövid kulturális műsor és ajándékozás követte. Azután rádió- és lemezjátszó zenéje mellett — még sokáig maradtak együtt. Ez a kis megemlékezés felejthetetlen ünnepség volt és ahogy az ünnepelték mondták: — szép emlék — marad sokáig.

Kovács István

MI, NYUGDIJASOK örömmel veszünk tudomást minden olyan kormányintézkedésről, amely életünket teszi szebbé és megélhetésünket könnyíti. Ilyen intézkedés volt legutóbb a párt és kormány határozata a nyugdíjak és a házastársi pótlék felemeléséről. Mi másnak tulajdonítható ez a rendelkezés, ha nem a pártunk és kormányunk jó politikájának és a munkásosztály — közöttük a postás dolgozók öntudatos munkájának — akik végrehajtották a célul kitűzött feladatokat. Mi, nyugdíjasok ezúton is megköszönjük mindezt mind pártunk és kormányunknak, mind dolgozóitársainknak, akik napról napra munkálkodnak a mi sorsunk jobbfordulásán is.

Surán Erzsébet

Végl István

1959-ben többen üdülnek, mint tavaly

Szakszervezetünk 1958. évben megtartott V. kongresszusa határozatot hozott a postás dolgozók üdültetésének kibővítésére és az üdültetés szervezésének javítására. A határozatok több év tapasztalatai alapján a legfontosabb problémák megoldásához adnak útmutatást. Így arról szólnak, hogy bővíteni kell a családi üdültetést a gyermeküdültetést, sátoráborok, szállások berendezésével, biztosítani kell a dolgozók önellátásos üdültetését. Az üdültetés jutalomjellegének hangsúlyozásával intézkedik a határozat a törzsgárda megszüntetéséről, amely kihasználja az üdültetés szervezésénél mutatkozó hibákat és sok esetben minden különösebb érdem nélkül évről évre kiszajátította magának az üdülést. Gondoskodik a határozat arról is, hogy ne csak a fiatalabbak, hanem az idősebb, munkában elfáradt és egészségesen is jobban ráztoruló, valamint a fizikai dolgozók is megfelelő számban üdüljenek.

Hogy ezek a szempontok valóban érvényesüljenek, még fokozottabban szükséges, hogy

a bizalmiak javaslata alapján történjék

az üdülő dolgozók kiválasztása. A kongresszusi határozatok elrendelik az üdülési munka nagyobb nyilvánosságát. A negyedévi taggyűléseken az üdülésre kijelölt dolgozók névsorát meg kell vitatni, hogy a dolgozók maguk is felelősséget érezzenek a több mint évi 140 millió forintos

költséggel biztosított állami juttatásért és az üdültetési munka helyes megszervezéséért. A nyilvánosság biztosítását arra, hogy valóban azok üdüljenek, akik azt jó munkájukkal megérdemlik.

Szakszervezeti aktívaink és a dolgozók megértették a határozatok jelentőségét. Így már az elmúlt évben komoly eredmények születtek. Üdülőinkben összesen 4290 dolgozót és 1327 gyermeket üdültettünk, az 1957. évi 3720 dolgozóval és 1211 gyermekkel szemben. Ezen belül 146 család üdült 214 gyermekkel az 1957. évi 64 családdal szemben. Az üdültetett dolgozók 35 százaléka első alkalommal üdült. A sátoráborokat 352 dolgozó vette igénybe.

Az 1959. évi üdülési munka tervezésénél még fokozottabban

érvényesítjük V. kongresszusunk határozatait.

Mint ismeretes, bővülés várható a SZOT által szervezett országos családi üdültetésnél, s így az elmúlt év postás keretszáma is kétszeresére emelkedik. Körülbelül negyven családdal több üdülhet ez évben. A balatonalmádi saját szervezésű családi üdültetésünk már nem bővíthető, mert eddig is teljes mértékben kihasználjuk a férőhelyeket. A szervezett üdültetésünk keretszáma azonos lesz az 1958. éviével. A résztvevők számának növelése érdekében a saját szervezésű üdültetést Balaton-

almáiban már május 19-én megkezdjük, így 80 fővel többet üdültetünk a tavalyihoz képest. Kisebbségi arányú emelkedés lesz a gyermek-, a külföldi és a szanatóriumi üdültetés keretszámban is.

Tájékoztatásul közöljük, hogy a nyár folyamán az alábbi üdülési lehetőségek lesznek:

Egyéni és családi: Hévíz, Hajdúszoboszló, Mátraháza, Zirc, Nagymaros, Galyatető, Pécs — Mecsek, Lillafüred, Balatonföldvár, Balatonfüred, Balatonlelle, Balatonalmádi.

Szakszervezeti szanatóriumok: Hévíz, Balatonfüred, és Parád, Gyermekpark Balatonbogláron, Balatonszabadiban, és Zirc—Tündérmajorban fognak üdülni.

Ez évben is

felállítjuk a sátoráborokat

a Balaton mellett és a Bükkben.

Zirci és balatonszabadi üdülőinkben az idényen kívüli időben (összel és tavasszal) szállásokat is biztosítunk az igényelőknek.

Részletes tájékoztatást a szakszervezeti bizottságok, illetve a bizalmiak útján fogunk közölni.

Szakszervezetünk ez évben is törekszik arra, hogy minél több dolgozót üdültesen kulturáltabb és változatosabb formában. Igyekeztünk azonban egyoldalú marad, ha a szakszervezeti bizottságok és maguk a dolgozók nem értik meg és nem hajtják végre a szabályzatokat és a kongresszusi határozatokat, amelyek alapja az igazságos elosztás és a helyes kiválasztás.

Szilágyi Géza

Ismeretterjesztés Pécsen

A Postás dolgozók műveltségének emelése érdekében a pécsi szakszervezeti bizottság és a Magyar-Szovjet Baráti Társaság még 1958. őszén szocialista együttműködési szerződést kötött a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat Baranya megyei szervezetével. Ennek értelmében a TIT havonta két postaszervénél tart politikai, jogi, orvosi, pedagógiai, történelmi irodalmi és filozófiai előadást.

Tapasztalataink azt mutatják, hogy dolgozóink megszerették és már igénylik az ilyen természetű jó és színvonalas előadásokat. Szakszervezetünk jelentős anyagi áldozatot hoz dolgozóink műveltségének emelése érdekében. A művelődési lehetőségekkel azonban még nem él minden dolgozó. Ezért kultúrnevelési bizottságunk elhatározta, hogy az eddigi tapasztalatok alapján a jövőben még körültekintőbben állítják össze ismeretterjesztő programunkat, még jobban készítik elő a rendezvényeket, hogy sokkal több dolgozónk találja meg kedvenc témáját a meghirdetett műveltséget terjesztő előadásainkban.

HIREK

Megkoszorúzták az elesett postás vöröskatonák fel-sőszolcai emlékművét

Foto kiállítás Székesfehérváron

A székesfehérvári postás foto-szakkör másfél évvel ezelőtt alakult nyolc taggal. Azóta húszra emelkedett a tagok száma. Jó munkájuk legjobb bizonyítéka az 1. sz. hivatalban megrendezett foto-kiállítás, melyen tizennégy fotós szerepelt hetvennyolc képpel.

A kiállított anyagot a fotoklub a legjobbak közül választotta ki. Első helyezést Székely Mihály: Esőben c. képe ért el. A megosztott második díjat Wágner Erika és Márky Andor, a két harmadikat Mikolaj János és Dobrova Ferenc egy-egy képe nyerte el. Oklevéllel tüntették ki Czvirják Gyula és Körér Jenő egy-egy képét.

A szakkör tervei, hogy októberben megyei postás foto kiállítást rendez. Erre a kiállításra már most várják a Felső-magyarországi postások jelentkezését.

Meghalt Androvics József szaktárs

Androvics József szaktárs, aiki 38 évig volt szakszervezeti tag, 1959. február hó 8-án meghalt. Androvics szaktárs 1920-ban lett szakszervezeti munkás, 35 éven kezesült a „Népszava” szervezőjévé. Szakszervezeti tevékenységéért a Horthy-rendszer rendőrsége háromszor letartóztatta, s bíról ítélet nélkül fogházban tartották. Úgy-szólván állandóan rendőri felügyelet alatt volt. 1951-ben került a Posta Központi Hírlap Irodájához, 1956-ban nyugdíjazták. Hetvenkét éves korában, élete utolsó heteiben is — mielőtt betegség végleg ágnak döntötte —, önzetlenül dolgozott a szakszervezeti mozgalomban. Emlékét a szervezett postás dolgozók megőrzik!

SPORT

Jól sikerült a jubileumi év „nyitánya”

60 évvel ezelőtt, 1899 augusztusában alakult meg a PSE elődje, a Budapesti Posta és Távirada Tisztviselők Sport Egyesülete.

A felszabadulás előtt inkább az egyéni teljesítmények jellemezték az egyesület sportéletét, ami szorosan összefügg azzal a ténnyel, hogy abban az időben a postások sportja a tisztviselők szórakozása és

Az egyesületnek vannak hagyományos szakosztályai, amelyek évente rendezés mellett rendeznek és nagyszerű eredményekkel dicsekedhetnek. A postás dolgozók érdeklődése főleg a szakosztályok felé fordul és örömmel vesznek részt a munkájukban.

1959 jubiláris év. Első ünnepi alkalomán — az Erkel Színházban megrendezett dísz-

Postás tornász lányok művészi tornája az Erkel Színházban

divatja volt. A felszabadulás után a postás-szakszervezet elnöksége a kiváló egyéni teljesítményeken felül a tömegsport fellendítését tűzte ki célul. Minél több postás dolgozó részére kívánta és akarja ma is biztosítani az egészségfejlesztő testedzést, a rendszeres sportolást.

A PSE szakosztályaiiban sok gondot fordítanak a nevelésre. Nem minden szakosztályban található ugyan magyar bajnokok, de bőven vannak mindenütt olyan játékosok, akiknek magatartása példaképpé állítható az ifjúsági sportolók elé.

tornán a postás tornászok eredményekben és sikereiben gazdag sportmunkájának kívánt emléket állítani az egyesület.

60 esztendővel ezelőtt a tornászszakosztály a Wesselényi utca 44. sz. alatti elemi iskolában kezdte el működését. Már az első perctől kezdve jelentős tényezője volt — és az ma is — a magyar tornasportnak. A megalakulás idején még nem rendeztek versenyeket — még háziversenyeket sem —, mert a régi tornaszabály szerint nem volt illő versenyen díjért tornászni. A reformok szele azonban a Postát jól sikerült. Mérai Ferenc